

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра фінансових технологій та
банківського бізнесу

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
до виконання курсової роботи зі спеціальності
для студентів ступеня вищої освіти «бакалавр»
галузі знань 23 Соціальна робота
спеціальності 232 Соціальне забезпечення
освітньо-професійної програми «Соціальне забезпечення»
(денної та заочної форм навчання)

Тернопіль, ЗУНУ – 2023

Методичні вказівки до виконання курсової роботи зі спеціальності для студентів ступеня вищої освіти «бакалавр» галузі знань 23 Соціальна робота спеціальності 232 Соціальне забезпечення освітньо-професійної програми «Соціальне забезпечення» (денної та заочної форм навчання) / О. В. Кнейслер, Н. Я. Спасів, М. В. Стецько, О. Р. Квасовський, В. В. Костецький, Г. М. Кулина. Тернопіль : ЗУНУ, 2023. 24 с.

Укладачі:

Кнейслер Ольга Володимирівна – *д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри фінансових технологій та банківського бізнесу;*

Спасів Наталія Ярославівна – *д-р екон. наук, доцент, професор кафедри фінансових технологій та банківського бізнесу;*

Стецько Микола Васильович – *д-р екон. наук, доцент, професор кафедри фінансових технологій та банківського бізнесу;*

Квасовський Олександр Романович – *канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансових технологій та банківського бізнесу;*

Костецький Володимир Володимирович – *канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансових технологій та банківського бізнесу;*

Кулина Галина Миронівна – *канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансових технологій та банківського бізнесу.*

Відповідальний за випуск:

Ольга КНЕЙСЛЕР – *д. е. н., професор, завідувач кафедри фінансових технологій та банківського бізнесу Західноукраїнського національного університету.*

Розглянуто, схвалено та рекомендовано до друку на засіданні кафедри фінансових технологій та банківського бізнесу ЗУНУ (протокол № 1 від 28 серпня 2023 р.).

ЗМІСТ

Загальні вимоги до виконання курсової роботи зі спеціальності	4
Основні вимоги до змісту та структури курсової роботи зі спеціальності ...	6
Вимоги до мови та стилю курсової роботи зі спеціальності	10
Загальні вимоги до оформлення курсової роботи зі спеціальності	12
Порядок керівництва, рецензування та захисту курсової роботи зі спеціальності.....	16
Тематика курсових робіт зі спеціальності	17
Список рекомендованої літератури	19
Додаток А. Зразок форми титульного аркуша до курсової роботи зі спеціальності	24

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Курсова робота – це вид самостійної навчально-наукової роботи з елементами дослідження, що виконується студентами з метою закріплення, поглиблення й узагальнення знань, одержаних за час навчання, та їх застосування у процесі вирішення конкретного фахового завдання.

Виконання курсової роботи зі спеціальності дає змогу студенту узагальнити теоретичні положення, застосувати набуті практичні навички, обґрунтувати власні висновки та розробити рекомендації з вибраної для дослідження теми. Такий вид роботи покликаний виробити у студента навички самостійно працювати з джерелами наукової літератури та статистичною інформацією, узагальнювати й аналізувати її, використовувати емпіричні підходи та методи дослідження.

Метою виконання курсової роботи є закріплення, поглиблення та узагальнення теоретичних знань, їх застосування для вирішення конкретного практичного завдання за допомогою емпіричних методів дослідження.

Для досягнення цієї мети вирішують такі **завдання**:

1) впорядкування та поглиблення теоретичних знань у контексті розв'язання певних практичних проблем;

2) формулювання конкретної науково-прикладної проблеми, що не знайшла достатнього висвітлення у науковій літературі та не розв'язана на практиці;

3) встановлення внутрішніх і зовнішніх зв'язків між явищами та процесами, які є визначальними для вирішення конкретного практичного завдання;

4) визначення способів розв'язання певної проблеми;

5) обґрунтування висновків за результатами проведеного дослідження.

При написанні курсової роботи зі спеціальності студенту необхідно:

– поглибити й удосконалити навички володіння специфічною термінологією у сфері соціального забезпечення та соціального захисту;

– забезпечити достатній теоретичний рівень роботи на основі вивчення законів України, постанов уряду, інструктивних, нормативних і методичних матеріалів;

– ознайомитися з науковою монографічною та фаховою періодичною літературою з вибраної теми дослідження, окреслити дискусійні питання та наявні проблеми;

– раціонально поєднувати теоретичні положення з аналізом емпіричного статистичного матеріалу, вміти проводити розрахунки, виявляти чинники впливу на кінцеві результати;

– забезпечити необхідний стиль подачі матеріалу та правильно оформити роботу.

Виконання курсової роботи зі спеціальності складається з таких етапів:

1) вибір та затвердження теми курсової роботи зі спеціальності;

2) формування інформаційної бази дослідження на основі критичного аналізу спеціальної наукової літератури, статистичних та аналітичних даних, нормативно-правових і регуляторних актів, а також ознайомлення із методичними та інструктивними матеріалами;

3) складання та затвердження плану курсової роботи;

4) структуризація матеріалу дослідження за розділами роботи, написання й оформлення тексту курсової роботи;

5) формулювання загальних висновків, оформлення списку використаних джерел інформації відповідно до встановлених вимог;

б) подання завершеної курсової роботи зі спеціальності на кафедру для рецензування та перевірки дотримання студентом необхідного обсягу авторського тексту;

7) доопрацювання курсової роботи зі спеціальності (у разі необхідності) згідно із зауваженнями керівника;

8) захист курсової роботи зі спеціальності.

Курсова робота зі спеціальності виконується студентом на самостійно обрану ним тему. Тему роботи можна конкретизувати за інститутами, установами чи організаціями сфери соціального забезпечення та соціального захисту. Не дозволяється написання студентами курсової роботи зі спеціальності на однакові теми. Курсова робота зі спеціальності, написана виключно на базі літературних джерел без використання фактологічного матеріалу, до захисту не допускається та повертається студенту на доопрацювання.

Студент зобов'язаний виконати курсову роботу зі спеціальності відповідно до графіка, встановленого кафедрою. Робота, подана з порушенням установлених графіком термінів без поважних причин, – не перевіряється науковим керівником. Якщо робота не виконана у строк із поважних причин, то за заявою студента може бути встановлено індивідуальний термін здачі та захисту курсової роботи зі спеціальності.

Після затвердження теми курсової роботи студент вивчає літературні джерела (підручники, навчальні посібники, нормативно-правові акти, методики, монографії, наукові статті тощо), що стосуються вибраної проблеми дослідження.

Ознайомлення з теоретичним базисом теми курсової роботи зі спеціальності доцільно розпочинати з підручників і навчальних посібників, де матеріал викладений послідовно та систематизовано. Водночас, не можна обмежуватися лише підручниками, доцільно використовувати також періодичні фахові видання, монографічні джерела, методичні рекомендації, збірники наукових праць та оглядову інформацію тощо. Найбільшу цінність у контексті опрацювання літератури мають наукові монографії, також доцільним є використання студентом перекладної та іноземної літератури.

За опрацьованими літературними джерелами студент повинен вивчити та викласти у відповідних розділах курсової роботи зі спеціальності сучасний стан теорії та практики з вибраної для дослідження проблеми.

Складові курсової роботи зі спеціальності розміщують у такому порядку: титульний аркуш; зміст; вступ; розділ 1; розділ 2; розділ 3; висновки; список використаних джерел, додатки.

Усі сторінки курсової роботи зі спеціальності мають бути пронумеровані арабськими цифрами у правому верхньому кутку без крапки в кінці. Нумерація починається з першого титульного аркуша. Титульний лист і зміст не нумерують, але включають у загальну нумерацію. Номери сторінок проставляють, починаючи зі вступу (зі сторінки під номером 3).

Зміст роботи подається на другій сторінці. У ньому послідовно перелічують усі частини курсової роботи зі спеціальності і проти кожної назви праворуч зазначають номер сторінки, з якої починається конкретна частина.

Курсова робота зі спеціальності має відповідати таким вимогам:

- розкривати теоретичні основи та містити аналіз практики щодо проблеми, яка досліджується, а також окреслювати шляхи її вирішення;
- містити обґрунтовані висновки та пропозиції з вибраної для дослідження теми;
- мати належне оформлення;
- бути виконаною та поданою на кафедру в термін, передбачений графіком навчального процесу.

У кінці списку використаних джерел, відступивши на 25–30 мм праворуч, студент вказує дату написання курсової роботи та ставить особистий підпис.

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ ТА СТРУКТУРИ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Курсова робота зі спеціальності складається з титульного аркуша, змісту, вступу, трьох розділів основної частини, висновків, списку використаних джерел, додатків (у разі наявності).

Титульний аркуш є першою сторінкою курсової роботи зі спеціальності та містить основні дані про курсову роботу та її автора. Титульний аркуш заповнюється за встановленою формою, яка видається викладачем (Додаток А).

Зміст подають на початку курсової роботи зі спеціальності (на другій сторінці). Він містить назви та номери початкових сторінок усіх частин роботи, зокрема вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел, додатків.

Зміст роботи повинен відображати послідовний зв'язок викладу результатів дослідження відповідно до обраної теми. Зміст курсової роботи зі спеціальності необхідно викладати стисло, лаконічно, не перевантажуючи текст описами загальновідомих речей чи витягами з нормативних (законодавчих) актів, уникаючи повторів і відступів від основної теми.

Заголовки у змісті та тексті роботи повинні бути ідентичними. Скорочувати або подавати їх за іншою редакцією, послідовністю та підпорядкованістю ніж заголовки в тексті не можна. Заголовки у змісті необхідно розміщувати один під одним.

У **вступі** (обсягом 1-2 сторінки) відображають такі складові: актуальність вибраної теми; ступінь вивченості досліджуваної проблеми; мету роботи; завдання дослідження; об'єкт дослідження; предмет дослідження; методи дослідження; інформаційну базу дослідження; структуру та обсяг курсової роботи зі спеціальності.

Висвітлення актуальності передбачає короткий виклад суті проблеми дослідження, вирішення якої має важливе значення в сучасних умовах соціально-економічного розвитку України.

Далі доцільно оцінити ступінь вивченості досліджуваної проблеми, зокрема, назвати вчених, які зробили значний вклад у її вирішення.

Мета дослідження – це кінцевий результат, на який спрямоване дослідження. Вона повинна бути пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також зі шляхами досягнення конкретного результату.

Завдання дослідження формулюють у формі переліку дій: “вивчити ...”, “проаналізувати ...”, “встановити ...”, “виявити ...”, “обґрунтувати ...”, “окреслити ...”, “визначити ...”, “вказати ...” тощо. Формулювати завдання варто якомога ретельніше, оскільки опис їх вирішення становитиме зміст розділів курсової роботи. Це важливо і тому, що назви таких розділів повинні відповідати конкретним завданням і результатам дослідження.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, які породжують проблемну ситуацію й обрані для вивчення. Не варто називати об'єктом дослідження конкретну установу, організацію чи їхні структурні підрозділи.

Предмет дослідження деталізує конкретну проблему в межах об'єкта дослідження. В об'єкті дослідження виокремлюють ту його частину, яка є предметом дослідження.

Далі необхідно приділити увагу визначенню методів дослідження. У найбільш загальному розумінні метод – це шлях, спосіб досягнення поставленої мети і завдань дослідження. Він відповідає на запитання: як пізнавати (наприклад, абстрактно-логічний метод, методи порівняльного, коефіцієнтного, вертикального (структурного) і горизонтального (часового) аналізу, методи дедукції та індукції тощо). Викладаючи методи дослідження, необхідно зазначати, для вирішення яких саме завдань курсової роботи зі спеціальності використовувався той чи інший метод.

Після цього необхідно зазначити, що слугувало інформаційною базою дослідження. Це можуть бути наукові праці вітчизняних і зарубіжних авторів, законодавчо-нормативні документи, дані офіційної статистики тощо.

При написанні вступу у його кінці потрібно розкрити структуру та обсяг курсової роботи зі спеціальності: перерахувати структурні елементи курсової роботи зі зазначенням її повного обсягу, а також вказати загальну кількість таблиць, рисунків, найменувань у списку використаних джерел, додатків.

Основна частина курсової роботи зі спеціальності складається з трьох розділів. Як правило, зміст основних розділів роботи має такі характеристики: 1-ий розділ – теоретичний аспект проблеми; 2-ий розділ – аналіз діючої практики; 3-ій розділ – розроблення шляхів вирішення проблеми, яке базується на матеріалі 2-го розділу.

За своїм наповненням **перший розділ** є загальним та оглядовим. У першому розділі викладають найбільш загальні теоретичні та методологічні аспекти теми дослідження. Цей розділ є основою та передумовою для розгляду проблемних питань у рамках вибраної теми. У ньому можна подати визначення спеціальних понять і термінів, які будуть використані у роботі, їх систематизацію, сформулювати проблематику дослідження, критично розглянути різні точки зору щодо досліджуваної теми, вивчити історичні аспекти, проаналізувати принципи законодавчо-нормативного регулювання процесів, що розглядаються тощо. Його можна подати під назвами: “Теоретичні засади ...”, “Основи ...”, “Сутність та складові елементи ...”, “Становлення та розвиток ...” тощо.

Обсяг першого розділу роботи не повинен перевищувати 30% загального обсягу основної частини роботи, тобто 10–12 сторінок тексту.

Для розкриття теми курсової роботи зі спеціальності необхідно використовувати цифрові та статистичні дані. Якість роботи підвищується з використанням аналітичних матеріалів установ та організацій. За своїм наповненням **другий розділ** є аналітичним, оскільки всі розрахунки, які виконуються в межах курсової роботи зі спеціальності, подають саме у ньому.

У другому розділі деталізують окремі аспекти розглянутих у першому розділі проблем, а саме: проводять аналіз діяльності інституту, установи чи організації сфери соціального забезпечення та соціального захисту, визначають динаміку та структура показників, обґрунтовують практичне вирішення розглянутих у попередньому розділі питань. При написанні цього розділу доцільно використовувати рисунки, таблиці, формули. Рисунки (діаграми, графіки, схеми) дають змогу більш наглядно розкрити суть питання. У таблицях, як правило, подають статистичні дані, що використовуються при аналізі розвитку проблеми в часі. Формули уможливають викладення методики розрахунку окремих показників. Обсяг другого розділу основної частини роботи повинен становити 12–15 сторінок тексту.

У **третьому розділі** автор обґрунтовує шляхи вирішення проблеми та перспективи подальших досліджень. Можна також подавати аналітичну інформацію, яка дає змогу порівняти стан досліджуваної проблеми в Україні та за кордоном.

У висновках в узагальненому, тезовому вигляді, в чіткій логічній послідовності викладають підсумки проведеної дослідницької роботи та відображають лише ті рекомендації та пропозиції автора, які впливають з проведеного ним дослідження, тобто з матеріалу, наведеного у 1-му, 2-му та 3-му розділах курсової роботи зі спеціальності. У висновках необхідно висвітлити не тільки те позитивне, що вдалося виявити у результаті вивчення обраної теми, але й недоліки та проблеми, що стосуються чинної практики діяльності інститутів, установ, організацій сфери соціального забезпечення та соціального захисту, а також конкретні пропозиції щодо їх усунення. Висновки подають у вигляді окремих лаконічних положень, методичних рекомендацій. Важливо, щоб вони відповідали визначеним у вступі завданням дослідження.

Приблизний обсяг висновків – 3 сторінки тексту.

Список використаних джерел є однією з важливих частин курсової роботи зі спеціальності та відображає самостійну творчу сторону діяльності студента. При складанні переліку джерел треба зважати на певні правила.

Усі використані джерела повинні ввійти до списку літератури мовою, якою видано те чи інше джерело.

Кожне джерело у списку використаної літератури повинно містити таку інформацію: прізвище та ініціали (ПІБ) автора, повну назву, місто, видавництво, рік видання, кількість сторінок.

Назви використаних статей із періодичних видань належить оформлювати із зазначенням ПІБ автора, назви статті, назви джерела, дати та номера, а також сторінок, на яких розміщено ту чи іншу статтю.

Використані джерела рекомендують розміщувати у порядку подання джерел у тексті за їх наскрізною нумерацією. Однак, це не виключає інші способи, зокрема, абетковий – за алфавітом прізвищ авторів або назв творів (він найзручніший для користування). У цьому випадку джерела розміщують у такій послідовності: закони України, укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, вітчизняна спеціальна література та періодичні видання (в абетковому порядку), іноземна література (в абетковому порядку), статистичні щорічники та бюлетені.

Кількість використаних джерел залежить від теми і завдань курсової роботи зі спеціальності. Не варто включати до списку ті роботи, на які немає посилань у тексті курсової роботи зі спеціальності та які фактично не були у ній використані, а також науково-популярні книги, газети.

Недостатня кількість джерел може свідчити про поверховість курсової роботи зі спеціальності, а надмірність джерел – про її компілятивний характер. Оптимальне число джерел можна визначити через зіставлення з обсягом роботи. Вважається, що на одну сторінку основного тексту курсової роботи повинно припадати два джерела, тобто оптимальна кількість джерел повинна відповідати сумарній кількості сторінок 1-го та 2-го розділів роботи $\pm 25\%$. Якщо автор робить посилання на будь-які запозичені факти або цитує роботи інших авторів, то він обов'язково повинен дати посилання на те джерело, звідки було взято наведені матеріали чи дані. Це дасть змогу відокремити власні результати, отримані студентом під час дослідження, від запозичених. Використання чужих ідей, думок, концепцій, фактів без відповідних посилань на першоджерела називають плагіатом, що не допускається при написанні курсової роботи зі спеціальності.

Посилання в тексті курсової роботи зі спеціальності на джерела інформації варто позначати порядковим номером посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад: [3, с. 8].

Додатки не є обов'язковим елементом курсової роботи зі спеціальності та не входять до її основного обсягу, однак додатки підвищують рівень довіри до результатів дослідження, свідчать про їхню достовірність.

Додатки варто обов'язково оформляти тоді, коли теоретичний або емпіричний матеріал надто великий. Основну його частину подають у додатках,

а “витяги” з нього – в основному тексті роботи. При цьому роблять відповідне посилання.

При потребі до курсової роботи додають допоміжний матеріал, необхідний для повноти її сприйняття: статистичну звітність; проміжні математичні доведення, формули та розрахунки; таблиці допоміжних цифрових даних; інструкції та методики, ілюстрації допоміжного характеру тощо.

ВИМОГИ ДО МОВИ ТА СТИЛЮ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Мові та стилю курсової роботи зі спеціальності варто приділяти значну увагу. За своєю природою наукова мова відрізняється від мови художньої літератури. Вона вимагає точності виразів, максимальної стислості, строгої логічності, заперечує будь-які “домисли”. Мовностилістичне оформлення курсової роботи зі спеціальності дає змогу зробити висновок про загальну культуру мовлення її автора.

Мова і стиль курсової роботи зі спеціальності як частина писемної наукової мови склалися під впливом, так званого “академічного етикету”, суттю якого є інтерпретація власної та запозичених точок зору з метою обґрунтування наукової істини.

Найхарактернішою ознакою писемної наукової мови є формально-логічний спосіб викладення матеріалу. Науковий виклад складається головним чином із роздумів, метою яких є доведення істин, виявлених у результаті дослідження фактів.

Для наукового тексту характерними є завершеність, цілісність і зв'язність. Найважливішим засобом вираження логічних зв'язків є спеціальні функціонально-синтаксичні звороти, що вказують на:

- послідовність думки (отже, спочатку, насамперед, потім, по-перше, по-друге);
- заперечення (проте, тимчасом як, але, у той час як, а втім, аж ніяк);
- причинно-наслідкові відношення (таким чином, тому, завдяки цьому, відповідно до цього, внаслідок цього, крім того, до того ж);
- перехід від однієї думки до іншої (раніше ніж перейти до ..., звернімося до ...; зупинимося на ...; розглянувши ..., перейдемо до ...; варто зупинитися на...; варто розглянути ...; доцільно вказати ...);
- результат, висновок (отже, значить, як висновок, на закінчення зазначимо, все сказане дає змогу зробити висновок, підсумовуючи, варто відмітити).

Засобами логічного зв'язку можуть бути займенники, прикметники та дієприкметники (згаданий, той, такий, названий, зазначений, вказаний, проаналізований). Вони не тільки конкретизують предмет, але й визначають логічні зв'язки між частинами висловлювання (наприклад, “Ці дані є підставою для висновку ...”). Займенники “щось, дещо, що-небудь” через неконкретність їхнього значення в тексті курсової роботи не варто використовувати.

Писемна наукова мова має й суто стилістичні особливості. Об'єктивність викладу – основна її стилістична риса. Звідси, наявність у тексті наукових праць вставних слів і словосполучень на позначення ступеня достовірності повідомлення. Завдяки таким словам той чи інший факт можна подати як: достовірний (дійсно, насправді, зрозуміло); припустимий (треба гадати, як видно); можливий (можливо, ймовірно).

Обов'язковою вимогою забезпечення об'єктивності викладеного матеріалу є також посилання на джерело повідомлення, автора висловленої думки чи якогось виразу. У тексті цю умову можна реалізувати за допомогою спеціальних вставних слів і словосполучень (за повідомленням ..., за відомостями ..., на думку ..., згідно з аргументами ..., згідно з позицією ..., за даними ..., на наш погляд..., з нашої точки зору...).

Діловий і конкретний характер опису явищ, які вивчаються, фактів і процесів майже повністю виключає емоційно забарвлені слова та вигуки. Стиль писемної наукової мови – це безособовий монолог. Норми наукової комунікації строго регламентують характер викладення наукової інформації, вимагаючи відмови від вираження своєї точки зору в чистому вигляді.

У науковій спільноті існує неписане правило, коли автор наукової роботи виступає в множині та замість “я” використовує займенник “ми”, що дає йому змогу відобразити власну думку як точку зору певної групи людей, наукової школи чи наукового напрямку. І це цілком виправдано, оскільки сучасну науку характеризують такі тенденції, як інтеграція колективної творчості, комплексний підхід до вирішення проблем.

Займенник “ми” найкраще передає та відтінює ці тенденції сучасної наукової творчості. Тому виклад, зазвичай, ведеться від третьої особи, бо увага зосереджена на змісті та логічній послідовності повідомлення, а не на суб'єкті. Авторське “я” ніби відступає на другий план. Стало неписаним правилом у наукових працях замість “я” використовувати “ми” (на нашу думку ..., нами доведено ..., наше бачення ..., наша позиція ...). Використовують також форму викладу від третьої особи (автор вважає ..., автор резюмує ..., автор висновку переконаний...).

Якостями, які визначають культуру наукової мови, як зазначалося вище, є точність, ясність і стислість. Багатослів'я або мовна надмірність найчастіше виявляється у вживанні зайвих слів. До мовної надмірності варто віднести й уживання без потреби іншомовних слів, які дублюють українські й тим самим не виправдано ускладнюють вислів. Інший різновид багатослів'я – тавтологія, тобто повторення одного і того ж іншими словами, і цього також треба уникати при написанні курсової роботи зі спеціальності.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Курсову роботу зі спеціальності оформляють на одній стороні аркуша білого паперу формату А4 (210× 297 мм). Рамка при цьому не потрібна. Роботу виконують машинним способом за допомогою комп'ютерної техніки.

Роботу виконують із розрахунку 35-40 рядків на одній сторінці за умови рівномірного її заповнення з висотою букв і цифр не менше 1,8 мм. При виконанні роботи на комп'ютерній техніці доцільно використовувати міжрядковий інтервал – 1,5, шрифт Times New Roman, кегль 14. Не допускається використання розрідженого або ущільненого шрифту.

Абзацний відступ повинен бути однаковий у всьому тексті роботи та дорівнювати довжині п'яти літер, що відповідає 1–1,25 см.

Текст курсової роботи зі спеціальності потрібно розміщувати, дотримуючись таких розмірів полів: ліве – 20 мм, верхнє і нижнє – 20 мм, праве – 15 мм.

Помилки, описки та графічні неточності допускається виправляти підчищенням або зафарбовуванням білою фарбою та нанесенням на тому ж місці чи між рядками виправленого зображення машинним способом або від руки.

Сторінки курсової роботи зі спеціальності потрібно нумерувати арабськими цифрами, дотримуючись наскрізної нумерації у всьому тексті роботи. Номер сторінки проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки наприкінці.

Титульний аркуш, зміст, додатки також включають у загальну нумерацію сторінок курсової роботи зі спеціальності, однак номер сторінки на титульному аркуші не проставляють.

Оформлена курсова робота зі спеціальності повинна бути підшита у пластиковий швидкозшивач.

Оформлення заголовків структурних елементів.

Заголовки структурних елементів, зокрема “ЗМІСТ”, “ВСТУП”, “ВИСНОВКИ”, “СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ” не нумерують.

Розділи, підрозділи курсової роботи зі спеціальності (якщо вони є) потрібно нумерувати арабськими цифрами. Розділи курсової роботи зі спеціальності повинні мати порядкову нумерацію в межах викладу тексту роботи та позначатися арабськими цифрами (1, 2, 3) без крапки. Підрозділи повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, розділених крапкою. Після номера підрозділу крапку не ставлять. Пункти повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з номера розділу, порядкового номера підрозділу та порядкового номера пункту, розділених крапкою. Після номера пункту крапку не ставлять, наприклад:

РОЗДІЛ 2

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ВИДАТКІВ НА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ТА СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

2.1. Бюджетне фінансування сфери соціального захисту та соціального забезпечення

2.1.1 Фінансування виплат основним категоріям громадян, які мають право на соціальний захист

2.1.2 Фінансування основних видів і форм соціального забезпечення

Заголовки структурних елементів курсової роботи та заголовки розділів (1, 2 та 3) необхідно розміщувати посередині рядка і друкувати великими літерами без крапки наприкінці, не підкреслюючи. Заголовки підрозділів роботи (1.1, 1.2, ...) треба починати з абзацного відступу та друкувати малими літерами, крім першої великої, не підкреслюючи, без крапки наприкінці.

Заголовок повинен складатися з одного речення. Переноси слів у заголовку розділу не допускаються.

Відстань між заголовком і попереднім текстом повинна бути 2 рядки, між заголовком і подальшим текстом – 1 рядок. Відстань між рядками заголовка, а також між двома заголовками (наприклад, розділу 1 та підрозділу 1.1) має бути такою ж, як і в тексті роботи.

Не допускається розміщувати заголовок підрозділу, пункту або підпункту в нижній частині сторінки, якщо після нього вміщується лише один рядок тексту.

Оформлення ілюстрацій.

Ілюстрації (рисунок) у вигляді графіків, схем, діаграм потрібно розміщувати в курсовій роботі безпосередньо після тексту, в якому вони згадуються вперше, чи на наступній сторінці. На одній сторінці може розміщуватись лише один вид ілюстрації: таблиця, діаграма або рисунок. На всі ілюстрації повинні бути посилання в курсовій роботі.

Рисунки варто розміщувати так, щоб їх можна було розглядати без повороту або з поворотом за годинниковою стрілкою. Не рекомендується відображати в курсовій роботі рисунки, розмір яких перевищує стандартний формат аркуша А4 (210 × 297 мм).

За необхідності під ілюстрацією поміщають пояснювальні дані. Ілюстрації повинні мати назву. Назва ілюстрації позначається словом “Рис.”.

Ілюстрації потрібно нумерувати арабськими цифрами з порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком ілюстрацій, що наводяться у додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу та порядкового номера ілюстрації (тобто з двох цифр), розділених крапкою, наприклад, “Рис. 3.2. Схема грошових потоків”, що означає другий рисунок третього розділу.

Оформлення таблиць.

Таблицю потрібно розміщувати безпосередньо після тексту, в якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці повинні бути посилання в тексті роботи.

Нижче наведений приклад оформлення таблиці.

Таблиця 2.1

Основні підстави для надання пільг і категорії пільговиків*

Підстави для надання пільг	Кількість категорій пільговиків	Кількість видів пільг
Соціальна незахищеність	45	44
Професія чи рід занять	57	39
Заслуги перед державою	14	42

* Посилання на джерело.

Допускається розміщувати таблицю вздовж довшого боку аркуша (альбомна орієнтація).

Таблиці нумеруються арабськими цифрами з порядковою нумерацією у межах розділу, за винятком таблиць, що наводяться в додатках. Номер таблиці складається з номера розділу та порядкового номера таблиці у цьому розділі, розділених крапкою (наприклад: “Таблиця 2.1” означає першу таблицю другого розділу).

Якщо рядки або графи таблиці виходять за формат сторінки, таблицю розділяють на частини, розміщуючи одну частину під іншою чи поруч, або переносячи частину таблиці на наступну сторінку. При цьому в кожній частині таблиці поміщають її основні елементи. При розділенні таблиці на частини допускається її головні складові замінити відповідно номерами граф або рядків. При цьому нумерацію граф і (або) рядків першої частини таблиці виконують арабськими цифрами.

Слово “Таблиця ...” пишуть один раз праворуч над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть: “Продовження таблиці ...” із зазначенням номера таблиці та без повторення її назви.

Якщо наприкінці сторінки таблиця переривається та її продовження буде на наступній сторінці, у першій частині таблиці нижню горизонтальну лінію, що обмежує таблицю, не проводять.

Заголовки граф таблиці друкують великими літерами, а підзаголовки – маленькими, якщо вони складають одне речення із заголовком. Підзаголовки, що мають самостійне значення, пишуть маленькими літерами з першої великої. Наприкінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки та підзаголовки граф пишуть в однині. За відсутності окремих даних у таблиці потрібно ставити прочерк (тире).

Оформлення формул.

Формули розміщують безпосередньо після тексту, в якому вони згадуються, посередині сторінки. Вище та нижче кожної формули повинно бути залишено не менше одного вільного рядка.

Формули у курсивній роботі зі спеціальності (за винятком формул, наведених у додатку) потрібно нумерувати арабськими цифрами з порядковою нумерацією в межах розділу.

Номер формули складається з номера розділу та порядкового номера формули, розділених крапкою, наприклад, формула (1.3) – третя формула першого розділу. Номер формули пишуть у дужках у крайньому правому положенні на рядку на рівні (навпроти) формули.

Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів, що входять у формулу, варто наводити безпосередньо під формулою в тій послідовності, у якій вони подані у формулі.

Пояснення значення кожного символу та числового коефіцієнта варто подавати з нового рядка. Перший рядок пояснення починають з абзацу словом “де” без двокрапки.

Переносити формули на наступний рядок допускається тільки на знаках виконуваних операцій, причому знак операції на початку наступного рядка повторюють. При перенесенні формули на знаку операції множення застосовують символ “×”.

Формули, що розміщуються одна за одною та не розділені текстом, відокремлюють комою.

Оформлення додатків.

Додатки варто оформляти як продовження курсової роботи зі спеціальності на її подальших сторінках, розміщуючи додатки у порядку наведення посилань на них у тексті роботи.

Кожен додаток повинен починатися з нової сторінки та мати заголовок, надрукований вгорі сторінки по центру малими літерами з першої великої. Над заголовком повинне бути слово “Додаток ...” і велика літера, що позначає його черговість. Позначати додатки необхідно літерами українського алфавіту за винятком Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь.

За необхідності текст додатка може бути поділений на розділи, підрозділи, пункти, підпункти, які варто нумерувати у межах кожного додатка аналогічно до тексту, наведеного за змістом роботи. При цьому перед кожним номером проставляють позначення додатку (літеру) та крапку, наприклад, А.2 – другий розділ додатка А; Г.3.1 – підрозділ 3.1 додатку Г. Таблиці, рисунки та формули нумерують у межах кожного додатку, наприклад, “Рис. А.2” – другий рисунок додатку А.

Якщо додатком виступає документ, що має самостійне значення (бланки балансів, звітів тощо), його розміщують без змін. При цьому перед ним розміщують чистий аркуш, на якому по центру рядка та посередині сторінки друкують слово “ДОДАТОК ...” (А, Б, ...) і під ним – його назву (заголовок).

Сторінки додатків, включаючи попередній аркуш, нумерують, продовжуючи наскрізну нумерацію сторінок роботи. Усі додатки повинні бути перелічені у змісті курсової роботи із вказанням їх позначень і заголовків.

ПОРЯДОК КЕРІВНИЦТВА, РЕЦЕНЗУВАННЯ ТА ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Процес виконання курсової роботи зі спеціальності контролює науковий керівник, призначений кафедрою.

Керівник курсової роботи зі спеціальності консультує студента при складанні її плану. Він також допомагає студенту у виборі конкретних першоджерел і періодичної літератури за темою курсової роботи зі спеціальності, проводить поточні консультації з питань, що виникають у студента у процесі її виконання.

Повністю завершений варіант курсової роботи зі спеціальності здається студентом для перевірки керівникові, який її рецензує та визначає, чи вона відповідає вимогам методичних вказівок. Перевірена та підписана науковим керівником курсова робота зі спеціальності з рецензією останнього та виставленою попередньою оцінкою повертається студентові для врахування зауважень і підготовки до захисту.

Захист курсової роботи зі спеціальності відбувається за участі керівника роботи, а також членів комісії. Попередня оцінка керівника, визначена ним за результатами рецензування, не є остаточною та повинна бути підтверджена студентом під час захисту. Відповідно до рівня знань за обраною темою дослідження, виявленого на захисті, керівник може попередню оцінку підвищити або знизити. Друга оцінка ставиться за дотримання вимог при оформленні курсової роботи зі спеціальності.

Важливе значення має ретельність підготовки студента до захисту курсової роботи зі спеціальності. Автор роботи має вільно володіти її матеріалом, спеціальною термінологією, наводити приклади, оперувати кількісними значеннями показників, демонструвати знання та вміння пояснювати їхні зміни у динаміці, аргументовано виокремлювати чинників впливу тощо. Водночас, треба бути конкретним і лаконічним у відповідях.

Основними критеріями оцінки курсової роботи виступають:

- якість роботи (ступінь розробленості проблеми, вміння поєднувати теоретичний та емпіричний рівні, використання спеціальних термінів і категорій, ступінь новизни, міра самостійності в судженнях, уміння орієнтуватися в матеріалах власного дослідження, правильність оформлення курсової роботи зі спеціальності);

- логіка та простота викладу результатів дослідження під час захисту;

- аргументованість і точність відповідей на запитання та критичні зауваження.

Курсову роботу зі спеціальності оцінюють за такою шкалою: відмінно; добре; задовільно; незадовільно.

Оцінка “відмінно” виставляється, якщо курсова робота зі спеціальності є бездоганною: містить елементи новизни, має практичне значення, доповідь логічна та коротка, проголошена у вільній манері, відповіді на запитання правильні та стислі.

На оцінку “добре” заслуговує курсова робота зі спеціальності, тема якої загалом розкрита, але мають місце окремі недоліки непринципового характеру, доповідь логічна, проголошена у вільній манері, відповіді на запитання в основному правильні, оформлення курсової роботи зі спеціальності в межах встановлених норм.

Оцінці “задовільно” відповідає курсова робота зі спеціальності, яка в основному розкриває обрану тему, але мають місце істотні недоліки змістовного характеру: нечітко сформульована мета роботи, заходи та пропозиції, що містяться в третьому розділі, обґрунтовані непереконливо, доповідь прочитана за текстом, не всі відповіді на запитання правильні або повні. Є зауваження щодо оформлення курсової роботи зі спеціальності.

Оцінка “незадовільно” виставляється за умови, що нечітко сформульована мета курсової роботи зі спеціальності, розділи погано пов’язані між собою, запропоновані заходи не обґрунтовані та випадкові, тема роботи не розкрита, оформлення роботи не відповідає встановленим вимогам. Відповіді на запитання неточні або неповні.

ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

1. Соціальна політика України: сучасні орієнтири та напрями удосконалення.
2. Розвиток системи соціального захисту та соціального забезпечення в Україні.
3. Державне управління у сфері соціального забезпечення населення.
4. Державна політика у сфері соціального захисту та соціального забезпечення населення.
5. Фінансові моделі соціального забезпечення та соціального захисту населення.
6. Бюджетне фінансування соціального захисту в Україні.
7. Фінансування соціального забезпечення населення в Україні.
8. Фінансування соціального забезпечення ветеранів війни та учасників бойових дій.
9. Фінансування соціального забезпечення учасників Революції Гідності.
10. Фінансування соціального забезпечення осіб з інвалідністю.
11. Фінансування соціального забезпечення пенсіонерів.
12. Фінансування соціального захисту в умовах посилення децентралізації.
13. Соціальна служба як інституціональна основа управління в сфері соціального захисту населення.
14. Моделі соціального забезпечення населення в зарубіжних країнах.
15. Соціальне забезпечення ветеранів війни й учасників бойових дій в Україні.
16. Соціальні проекти та програми у сфері соціального забезпечення: особливості фінансування.
17. Напрями вдосконалення системи фінансування соціального захисту населення в Україні.
18. Реформування соціального забезпечення в Україні: цілі та напрямки.

19. Інструменти соціальної політики: особливості використання в Україні.
20. Соціальна допомога населенню: теоретичні та практичні аспекти реалізації.
21. Міжнародні стандарти соціального захисту материнства та дитинства та їхня імплементація в Україні.
22. Основні проблеми фінансування сфери соціального захисту та соціального забезпечення в Україні.
23. Реалізація права на соціальне страхування на випадок хвороби у міжнародних стандартах.
24. Право на свободу об'єднання у професійні спілки для захисту економічних та соціальних інтересів їх членів.
25. Соціально-правові аспекти надання соціальних послуг у випадку домашнього насильства.
26. Система підтримки осіб, які постраждали від насильства в сім'ї: вітчизняний і зарубіжний досвід.
27. Прожитковий мінімум як базовий соціальний стандарт.
28. Стандарти надання соціальних послуг у міжнародній практиці.
29. Соціальні стандарти гідного рівня життя у міжнародній практиці.
30. Державні стандарти щодо надання послуг соціальної інтеграції та адаптації.
31. Особливості планування соціального захисту непрацездатних громадян.
32. Соціальний захист як складова соціально-трудових відносин.
33. Соціальне страхування як елемент державної соціальної політики.
34. Система загальнообов'язкового державного соціального страхування, сучасні проблеми та перспективи розвитку.
35. Реформування та розвиток пенсійної системи в Україні.
36. Фінансове забезпечення пенсійного захисту населення в Україні.
37. Види пенсій та особливості їх призначення в Україні.
38. Недержавне пенсійне забезпечення в Україні: стан і перспективи розвитку.
39. Фінансовий механізм пенсійного забезпечення населення.
40. Стан та напрями вдосконалення соціального страхування на випадок безробіття.
41. Медичне страхування громадян та перспективи його розвитку.
42. Сучасний стан розвитку медичного страхування в Україні.
43. Страхування життя та його роль у соціальному захисті населення.
44. Реформування пенсійного забезпечення в Україні: можливості та перспективи.
45. Реформування системи моніторингу та оцінки надання соціальних послуг в Україні.
46. Оцінювання якості й ефективності надання соціальних послуг в Україні.
47. Система соціального захисту населення як чинник формування соціальної держави.
48. Соціальна політика та соціальний захист в Європейському Союзі.
49. Соціальні технології у сфері надання соціальних послуг.
50. Соціальне партнерство у сфері соціального забезпечення.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бюджетний кодекс України : Закон від 08.07.2010 р. № 2456-VI (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.
2. Бившев Р., Черненко Л., Петросян Г., Грибоедова І. Проблеми фінансування сфери соціального захисту населення в Україні. *Економічний вісник Донбасу*. 2020. № 2 (60). С. 115-122.
3. Болотіна Є. В., Шубна О. В., Бишева Л. О. Особливості фінансування та управління системою соціального захисту населення в Україні. *Вісник економічної науки України*. 2021. № 1. С. 120-126. URL: <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/180113/16-Volotina.pdf?sequence=1>.
4. Болотіна Є. В., Шубна О. В., Бившева Л. О., Колесникова Г. М. Проблеми розвитку пенсійного забезпечення в Україні в контексті соціального захисту. *Економічний вісник Донбасу*. 2021. № 1 (63). С. 162–170.
5. Борушок І. І. Функції та роль видатків бюджету у забезпеченні соціального захисту населення. *Економічний простір*. 2021. № 169. С. 69-72. URL: <http://www.prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/887/859>.
6. Волошин І. П. Гарантії захисту прав малозабезпечених громадян. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2019. № 3. С. 68-72.
7. Гітіс Т. П., Чемерис Є. Т., Антонова В. І., Носаньова А. С. Дослідження сучасного рівня соціального захисту населення в Україні. *Економічний вісник Донбасу*. 2020. № 1 (59). С. 116-122.
8. Гнидюк І. В., Гайдей О. В. Бюджетне фінансування соціального забезпечення в Україні. *Науковий вісник ПУЕТ. Серія : Економічні науки*. 2019. № 4 (89). С. 67-72.
9. Гордієнко Л. А. Науково-методологічні підходи фінансування соціальних виплат малозахищеним верствам населення. *Modern Economics*. 2019. № 13 (2019). С. 65-70.
10. Державні соціальні стандарти та гарантії у 2019-2020 роках / Міністерство соціальної політики України. URL: <https://www.msp.gov.ua/content/socialni-standarti.html>.
11. Державний класифікатор соціальних стандартів і нормативів. URL: <http://www.uazakon.com>.
12. Деякі питання надання житлових субсидій та пільг на оплату житлово-комунальних послуг, придбання твердого палива і скрапленого газу у грошовій формі : Постанова КМУ від 17 квітня 2019 р. № 373. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/373-2019-%D0%BF#Text>.
13. Дмитренко Е. С., Дмитренко Ю. П. Особливості фінансового, правового та організаційного забезпечення соціального захисту громадян в умовах євроінтеграції України. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2022. Том 3 (44). С. 234-242. URL: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/download/3655/3606>.

14. Дорош О. Л., Сальникова Т. В. Бюджет держави як інструмент реалізації соціально-економічних програм. *Молодий вчений*. 2019. № 5 (69). С. 219-222.
15. Європейська соціальна хартія. Страсбург, 03.05.1996 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_062.
16. Європейська Соціальна Хартія. Європейський комітет з соціальних прав. Україна. Висновки 2020 рік. URL: <https://rm.coe.int/ecsr-conslusions-2020-ukraine-ukr-/1680a2dbed>.
17. Зеленська М. В., Завада О. Г. Роль загальнообов'язкового державного соціального страхування в державному управлінні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 17. С. 123-129.
18. Іванова А. Особливості забезпечення соціального захисту в умовах децентралізації бюджетних повноважень. *Світ фінансів*. 2021. № 1 (66). С. 38-48. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/42437/1/%D0%86%D0%92%D0%90%D0%9D%D0%9E%D0%92%D0%90.PDF>.
19. Конвенції МОП щодо захисту трудових прав працівників, що ратифіковані Україною. 2018. URL: <https://hrliga.com/index.php?module=news&op=view&id=19061>.
20. Лаврик О. Соціальне страхування в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку. *Економічний аналіз*. 2021. № 2. Т. 3. С. 107-113.
21. Лисяк Л., Качула С., Абдін А. Бюджетна політика у сфері видатків в координатах соціального розвитку. *Світ фінансів*. 2020. Вип. 4 (65). С. 39-55.
22. Марич М. Г. Соціальне страхування : навч. посібник. Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича. 2022. 176 с.
23. Насібова О. Фінансовий механізм соціального захисту як інструмент регулювання рівня життя населення. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 10. С. 48-54.
24. Назарова Г., Дем'яненко А., Божидай І., Назаров Н., Демченко К., Семенов А. Організаційно-економічне забезпечення розвитку ринку соціальних послуг в Україні. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2023. № 2(49). С. 361–371.
25. Назимко О. В. Міжнародне право як джерело трудового права України. *Правовий часопис Донбасу*. 2019. № 1 (66). С.49–55.
26. Наливайко Л. Р., Степаненко К. В. Міжнародно-правові стандарти прав людини : навч. посіб. Дніпро: ДДУВС, 2019. 184 с.
27. Новосельська І. В., Миронюк О. І. Імплементация міжнародних стандартів щодо соціального захисту в національне законодавство України. *Трудове право. Право соціального забезпечення*. 2019. № 1(14). С. 87–92.
28. Осіпова Л. В., Грицик Н. В. Фінансування соціального забезпечення в умовах децентралізації. *Приазовський економічний вісник*. 2019. Вип. 2 (13). С. 10-15.
29. Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування № 16/98-ВР (ред. від 14.08.2021 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/16/98-%D0%B2%D1%80#Text>.

30. Паращевін М. Результати національних щорічних моніторингових досліджень 1992–2020 рр. *Українське суспільство: моніторинг соціальних змін*. 2020. Вип. 7 (21). С. 441-442.

31. Про затвердження Методики проведення моніторингу та оцінювання ефективності програм соціальної підтримки населення : Наказ Міністерства соціальної політики зі змінами і доп. від 17.09.2018 р. № 136/1299/762/186/536. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1191-17>.

32. Про Державний бюджет України на 2022 рік : Закон України від 02 грудня 2021 року № 1928-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1928-20#Text>.

33. Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії : Закон України від 5.10.2000 р. №2017-III (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2017-14>.

34. Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю : Закон України від 18.05.2004 р. № 1727-IV (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1727-15#Text>.

35. Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям : Закон України від 01.06.2000 р. № 1768-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1768-14#Text>.

36. Про державну допомогу сім'ям з дітьми : Закон України від 21.11.1992 р. № 2811-XII (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-12#Text>.

37. Про зайнятість населення : Закон України від 05.07.2012 р. № 5067-VI (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>.

38. Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування : Закон України від 08.07.2010 р. № 2464-VI (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2464-17>.

39. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття : Закон України від 02.03.2000 р. № 1533-III (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1533-14>.

40. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування : Закон України від 23.09.1999 р. № 1105-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1105-14>.

41. Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України: Закон України від 15.04.2014 р. № 1207-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1207-18>.

42. Про недержавне пенсійне забезпечення : Закон України від 09.07.2003 р. №1057-IV (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1057-15>.

43. Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні: Закон України від 21.03.1991 р. № 875-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/875-12#Text>.

44. Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей: Закон України від 02.06.2005 р. № 2623-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2623-15#Text>.
45. Про пенсійне забезпечення : Закон України від 5.11.1991 р. № 1788-ХІІ (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1788-12>.
46. Про прожитковий мінімум : Закон України від 15.07.1999 р. № 966-ХІV (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/966-14>.
47. Про соціальні послуги : Закон України від 17.01.2019 р. № 2671-VIII (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19>.
48. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР (зі змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/85/96-вр#Text>.
49. Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей: Закон України від 20.12.1991 р. № 2011-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2011-12#Text>.
50. Про деякі заходи із забезпечення соціальних гарантій військовослужбовців та ветеранів війни : Указ Президента України від 13 жовтня 2021 року № 532/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/532/2021#Text>.
51. Про затвердження Положення про обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті: Постанова Кабінету Міністрів України від 14.08.1996 р. № 959. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/959-96-п>.
52. Про затвердження Порядку проведення моніторингу надання та оцінки якості соціальних послуг : Постанова Кабінету Міністрів України від 01.06.2020 р. № 449. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/449-2020-п#Text>.
53. Роледерс В. В., Кукель Г. С. Проблеми фінансування сфери соціального захисту населення в Україні та шляхи їх подолання. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 10. С. 49-54. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/10_2019/11.pdf.
54. Стефанків О., Данилишин В. До проблеми пошуку ефективних механізмів планування та здійснення соціальних видатків у реалізації соціальної політики держави. *Ефективна економіка*. 2019. № 7. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/7_2019/40.pdf.
55. Татарин Н. Б., Чепіль Ю. Б., Дунець І. А. Система недержавного пенсійного забезпечення як спосіб інвестування: проблемні аспекти та шляхи вдосконалення. *Молодий вчений*. 2022. № 4 (104). С. 110-114.
56. Чічкань М. В. Загальнообов'язкове державне соціальне страхування як основа сучасної системи соціального захисту в Україні. *Право і суспільство*. 2021. № 1. С. 106-110.
57. Шаповалова Т. Роль моніторингу і оцінювання соціальних проєктів та програм у підвищенні якості соціальних послуг. *Економічний аналіз*. 2020. Том 30. № 1. Ч. 2. С. 180-186.

58. Alexander F. King. The Reality of State Disinvestment in Public Higher Education. URL: <https://www.insidehighered.com/views/2019/11/26/recent-studies-state-disinvestment-public-higher-education-are-misleading-opinion>.
59. Dalli M. The content and potential of the right to social assistance in light of Article 13 of the European Social Charter. *European Journal of Social Security*. 2020. Vol. 22 (1) 3–23. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/1388262720908695>.
60. Endale K., Pick A., Woldehanna T. Financing social protection in Ethiopia: A long-term perspective. OECD Development Policy Papers. 2019. No. 15. OECD 22 Publishing, Paris. URL: https://www.academia.edu/65785847/Financing_social_protection_in_Ethiopia.
61. Financing social protection for the future of work: Fiscal aspects and policy options / Prepared by Staff of the ILO for the G20 Framework Working Group. URL: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---inst/documents/publication/wcms_646048.pdf.
62. Manuel M. Financing social protection. Domestic and external options in low-income countries. URL: <https://library.fes.de/pdf-files/iez/19401.pdf>.
63. Sandu V., Kahlert R. Monitoring and evaluation of social services in Kosovo-policy challenges and recommendations (2019). URL: https://www.researchgate.net/publication/337723480_Monitoring_and_evaluation_of_social_services_in_Kosovo_policy_challenges_and_recommendations.
64. Social security in Switzerland. URL: <https://www.ahv-iv.ch/p/890.e>.
65. Social Security in Japan. Toward a Japanese Model of the Welfare State. URL: https://www.mofa.go.jp/j_info/japan/socsec/maruo/maruo_5.html.

ДОДАТОК А

Зразок форми титульного аркуша курсової роботи

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет фінансів та обліку**

Кафедра фінансових технологій та
банківського бізнесу

Курсова робота зі спеціальності

на тему:

**«ФІНАНСОВІ МОДЕЛІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ»**

Студента ___ курсу, групи _____

Керівник: к. е. н., доцент

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Члени комісії _____

Тернопіль, ЗУНУ – 20__

Для нотаток